

Румъния	2 100 000	90
Русия	230 000	80
Словакия	500 000	80
Сърбия– Черна гора	425 000	90
Турция	400 000	70
Франция	310 000	70

Тук ще направим кратък обзор на опитите за стандартизиране на ромския език и опит да посочим теоретичните основи на стандартизирането на езиците по принцип.

Стандартизирането (кодифицирането) на даден език е процес, който отнема дълги години. От историческата лингвистика знаем как например са били стандартизирани английският, френският, българският или който и да е друг език. В различните държави се подхожда по различен начин, има различни фактори, които въздействат върху формирането на даден език (интелигенция, политически лидери, икономически причини и др.).

В по-ново време се стандартизират и някои африкански езици (например езика “лао”) или някои индиански езици – езика “кечуа” в Перу.

В по-ранните периоди изборът на стандарт(норма) е социално определен. Лингвистиката не само прави описание на даден език, а налага и ценни културни традиции. Така при стандартизирането на даден език, наред с лингвистичната му страна, важна роля играе и културата на съответния етнос, която намира отражение в езика (Д. Хаймс, 1989).

Официално ромският език не е стандартизиран. Това, което съществува днес (на практика), са публикации на отделни ромски диалекти – учебници, художествена литература, списания, вестници. **Усилията на повечето специалисти лингвисти и на ромската интелигенция са насочени към създаването на единна стандартна азбука, с която могат да се изписват звуковете на всички диалекти.**